

Vedtak i Pakkereisenemnda

Sammendrag

Krav om standarderstatning i henhold til EU-forordningen 261/2004 ved forsinkelse fra Oslo Lufthavn til Monastir, Tunisia 26.07.14.

Dato

12.02.2016

Saksnummer

24/15P

Tjenesteyter

Detur Norway AS

Saken gjelder:

Krav om standarderstatning i henhold til EU-forordningen 261/2004 ved forsinkelse fra Oslo Lufthavn til Monastir, Tunisia 26.07.14.

Klager har i det vesentlige anført:

Klager og hans medreisende, totalt fire personer, skulle reise på en ukes reise til Monastir, Tunisia 26.07.14 med Nouvelairs rute BJ9011.

Flyet ble forsinket 7 timer og 26 minutter fra Oslo Lufthavn og klager krever standarderstatning i henhold til EU-forordning 261/2004 på 400 euro pr. person, totalt 1600 euro.

Det vises for øvrig til klagers brev.

Detur Norway AS har i det vesentlige anført:

Detur bekrefter at forsinkelsen med BJ9011 ble på 7 timer og 26 minutter.

I Alminnelige vilkår for pakkereiser pkt. 8.2.f) V fremgår følgende: «Forsinkelser under transport eller endrede avgangstider/ankomsttider, når oppholdet på reisemålet ikke forkortes med mer enn maksimalt 6 timer for reiser med varighet under 5 døgn, eller 8 timer for reiser med varighet mellom 5 og 8 døgn, eller maksimalt 12 timer for reiser med varighet over 8 døgn». Dette var en reise som faller inn under 5 til 8 døgn og da regnes en forsinkelse på mer enn 8 timer som en mangel.

I og med at forsinkelsen ble på mindre enn 8 timer, ansees forsinkelsen ikke som en mangel og det gis derfor ingen kompensasjon.

Det vises for øvrig til brev fra Detur.

Nemnda bemerker:

Detur har ikke kommentert forsinkelsens årsak ovenfor nemnda. Det er enighet om at flyforsinkelsen var på 7 timer og 20 minutter.

EU-forordning 261/2004 fastsetter felles regler for erstatning og assistanse til passasjerer ved nektet ombordstigning og ved innstilt eller vesentlig forsinket flygning.

Ved kansellering (innstilling) av en flygning har passasjerene rett til en standarderstatning på 250, 400 eller 600 euro (avhengig av lengden på flygningen) med mindre selskapet kan godtgjøre at innstillingen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet, jf. forordningen artikkel 5. Tilsvarende gjelder ved forsinkelser som medfører at passasjerene kommer frem til det endelige bestemmelsesstedet mer enn tre timer etter det planlagte ankomsttidspunktet, jf. EU-domstolens avgjørelser i sak Sturgeon-Condor av 19. november 2009 (C-402/07) og i sak Nelson m.fl. av 23. oktober 2012 (C-581/10). Lengden på flyvningen er etter Great Circle Maps beregning 2.717 km.

EU-domstolen har i dom av 17. september 2015 i sak C-257/14, Corina van der Lans - KLM, uttalt at «en teknisk feil, [..], som oppstår plutselig, som ikke kan tilskrives manglende vedlikehold, og som heller ikke er blitt oppdaget under vanlig vedlikehold, ikke er omfattet av begrepet «ekstraordinære omstendigheter» [..].»

Pakkereisenemnda er av den oppfatning at flyselskapet i utgangspunktet må bære ansvaret ved teknisk svikt.

I den foreliggende sak har flyselskapet ikke fremkommet med noen forklaring på forsinkelsen. Saken har vært forelagt for Luftfartstilsynet, som konkluderer med at den tekniske årsaken er ukjent og at saken derfor ikke kan vurderes.

Det fremgår av dommen av 17. september 2015 i sak C-257/14 at unntak kan tenkes ved fabrikkasjonsfeil og ved skader på flyet pga. sabotasje eller terrorhandlinger. Noe slikt foreligger det ikke opplysninger om i denne saken.

Vedtak:

Pakkereisenemnda anbefaler at klagerne hver får utbetalt 400 euro - totalt 1600 euro - i erstatning for flyforsinkelsen.

Vedtaket er enstemmig.

Nemndas representanter

Lagdommer Wenche Skjæggestad, leder, Hanne Beth Takvam-Borge, Forbrukerrådet, Kristoffer Sørli, Forbrukerrådet, Marianne Delbekk, Apollo Reiser AS, Anne Edvardsen, Ving Norge AS.

De publiserte nemndsavgjørelsene er bearbeidet av stiftelsen Lovdata, som innehar rettighetene til dokumentene. Utnyttelse av nemndsavgjørelsene til forlagsvirksomhet, distribusjon, drift av søkbare databaser eller opplæringsvirksomhet krever særskilt avtale med Lovdata. Lovdata avgjør i tvilstilfelle hva som faller inn under nevnte kategorier.